

272

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 września 1968 r.

w sprawie przeznaczenia środków na wydatki o charakterze reprezentacyjnym.

Na podstawie § 1 ust. 1 uchwały nr 274 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wydatków reprezentacyjnych przedsiębiorstw i zjednoczeń (Monitor Polski Nr 36, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa i zjednoczenia mogą ponosić następujące wydatki o charakterze reprezentacyjnym:

- 1) związane z przyjmowaniem zagranicznych kontrahentów oraz gości z zagranicy, pozostających w kontakcie z przedsiębiorstwem (zjednoczeniem) lub jego jednostkami nadrzędnymi, przy zachowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów szczególnych;
- 2) na pokrycie kosztów napojów bezalkoholowych i skromnych posiłków podawanych podczas dłuższej trwających narad;
- 3) na sporadyczne, niewielkie ofiary pieniężne lub drobne dary w naturze na cele społeczne;
- 4) inne wydatki, dokonywane na podstawie indywidualnych decyzji dyrektora przedsiębiorstwa (zjednoczenia), w kwocie nie przekraczającej łącznie 10% limitu usta-

lonego w trybie przepisów § 3 i 4 uchwały nr 274 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wydatków reprezentacyjnych przedsiębiorstw i zjednoczeń (Monitor Polski Nr 36, poz. 254).

2. Wydatki o charakterze reprezentacyjnym są dokonywane na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa (zjednoczenia) lub osoby przez niego upoważnionej. Wydatki te należy księgować w ciężar właściwego konta kosztów w odrębnej pozycji analitycznej.

§ 2. Wydatki, o których mowa w § 1, powinny być dokonywane na podstawie oryginalnych dowodów. Stosowanie dowodów zastępczych, podpisanych przez dyrektora dopuszcza się w wypadkach, gdy nie ma możliwości uzyskania rachunku.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Majewski

273

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 września 1968 r.

w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle cukrowniczym.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Szczególny nadzór podatkowy ustanowiony przepisami w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego oraz ogólnych zasad wykonywania tego nadzoru jest realizowany w przemyśle cukrowniczym w myśl przepisów niniejszego zarządzenia przez wykonywanie:

- 1) okresowych i doraźnych czynności kontrolnych,
- 2) stałego nadzoru, polegającego na nieprzerwanym wykonywaniu w cukrowniach czynności kontrolnych w okresie trwania kampanii produkcyjnej, począwszy od rozpoczęcia odbioru buraków od plantatorów aż do ostatecznego przeprowadzenia obrachunku wyprodukowanego cukru i ustalenia jego zapasów w magazynie.

2. Organizowanie na okres kampanii placówek stałego nadzoru w cukrowniach, wyznaczanie pracowników do pełnienia obowiązków służbowych w wymienionych placówkach i opracowywanie szczegółowych regulaminów pracy tych placówek należy do obowiązków wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wydziałami finansowymi prezydiów powiatowych rad narodowych, w których zorganizowane są komórki szczególnego nadzoru podatkowego.

§ 2. 1. Okresowe i doraźne czynności kontrolne polegają na dorywczym nadzorowaniu lub dorywczym sprawdzaniu:

- 1) w zakresie gospodarki buraczanej:

- a) prawidłowości rejonizacji plantacji buraczanych z punktu widzenia możliwości obniżki kosztów, w szczególności kosztów transportu buraków,
- b) prawidłowości rozmieszczenia, wyposażenia i osobowej obsady punktów odbioru buraków,
- c) rzetelności określania i ewidencjonowania wagi i stopnia zanieczyszczenia buraków przy ich przyjmowaniu od plantatorów zarówno w terenowych, jak i przyfabrycznych punktach odbioru, a także przy przyjmowaniu na placu fabrycznym transportów buraków z punktów odbioru lub z innych cukrowni oraz bieżącym porównywaniu tych danych z danymi nadzłanymi do cukrowni z terenowych punktów odbioru,
- d) stopnia wykorzystania mechanicznych urządzeń ładunkowych i właściwego wykorzystania środków transportu przy przewozach buraków między punktami odbioru i cukrownią,
- e) warunków przechowywania buraków i wysłdków w punktach odbioru i w cukrowni;

2) w zakresie przerobu buraków:

- a) właściwej kolejności kierowania buraków do przerobu,
- b) prawidłowości krajania buraków i określania zawartości cukru w krajance wchodzącej do przerobu,
- c) wysokości powstających w procesie produkcyjnym strat cukru,
- d) produkcji w toku,
- e) jakości cukru białego i rafinowanego przeznaczonego do pakowania, a także jakości cukru surowego i żółtych mączek;

3) w zakresie ustalania ilości wyprodukowanego cukru:

- a) gospodarki opakowaniami,

- b) prawidłowego oznaczania opakowań z cukrem (kolejno numerowane etykiety),
 - c) pakowania, ważenia i przekazywania cukru z pakowni do magazynu,
 - d) działania urzędów liczących opakowania z cukrem przekazywane z pakowni do magazynu systemem potokowym;
- 4) w zakresie magazynowania cukru:
- a) ilości cukru znajdującego się w magazynie na koniec każdego kalendarzowego miesiąca kampanijnego i na koniec każdego kwartału międzykampanijnego przez przeprowadzenie spisu z natury i porównanie tak ustalonej ilości ze stanem wynikającym z ewidencji, przy uwzględnieniu ubytków naturalnych (obrachunek okresowy),
 - b) w dowolnym czasie ilości cukru znajdującego się w magazynie przez przeprowadzenie spisu z natury i porównanie tak ustalonej ilości ze stanem wynikającym z ewidencji, przy uwzględnieniu ubytków naturalnych (obrachunek niespodziewany),
 - c) warunków przechowywania cukru zarówno w magazynach cukrowni, jak i wszelkich innych pomieszczeniach pozafabrycznych,
 - d) gospodarki cukrem z opakowań uszkodzonych,
 - e) zużycia kolejno numerowanych etykiet na opakowania z cukrem, potrzebne do przepakowania cukru w okresie międzykampanijnym;
- 5) w zakresie pozostałej działalności gospodarczej cukrowni:
- a) obrotów wewnętrznych cukrem i jego półproduktami oraz produktami ubocznymi, w szczególności melasem i wysłódkami, a także suszem buraczanym,
 - b) obrotów zewnętrznych cukrem białym i żółtym, melasem, wysłódkami i suszem buraczanym,
 - c) skuteczności wewnętrznej kontroli nad ruchem osobowym i towarowym, w szczególności w przejściu do odosobnionej części cukrowni i przy bramie,
 - d) prawidłowości i terminowości uiszczania należności budżetowych,
 - e) wszelkiej innej działalności gospodarczej cukrowni, w celu zapobiegania powstawaniu zbędnych kosztów, a także ujawniania i przeciwdziałania stratom na szkodę gospodarki narodowej.
2. Stały nadzór polega na:
- 1) w zakresie przerobu buraków:
- a) urzędowym zabezpieczeniu wag automatycznych do buraków (krajanki) w taki sposób, by wyłączenie liczników, dokonanie zmiany ich wskazań lub celowe rozrtarowanie wagi było niemożliwe bez uszkodzenia nałożonych zabezpieczeń,
 - b) czuwaniu nad prawidłowością działania wag automatycznych i ustalaniu ilości buraków wprowadzonych do przerobu przez codzienne odczytywanie wspólnie z wyznaczonym pracownikiem cukrowni o godz. 22.00 wskazań liczników tych wag i w związku z tym podpisaniu w dzienniku laboratoryjnym zapisu dotyczącego tych wskazań,
 - c) uczestniczeniu we wszystkich komisyjnych kontrolach, mających na celu sprawdzenie rzetelności wskazań wag automatycznych, jak również we wszystkich komisjach powołanych do ustalania ilości przerobionych buraków w razie konieczności wyłączenia z ruchu wag automatycznych;
- 2) w zakresie ustalania ilości wyprodukowanego cukru:
- a) wydawaniu osobie odpowiedzialnej za pracę pakowni na każdej zmianie kolejno numerowanych etykiet na opakowania z cukrem,
 - b) rozliczaniu zużycia etykiet po zakończeniu zmiany przez porównanie ilości etykiet wydanych, zmniejszonej o ilość etykiet zwróconych przez pakownię z uszkodzonych opakowań, z ilością opakowań z cukrem, przekazanych do magazynu według konsygnacji,

- c) prowadzeniu oparowanej przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej ewidencji numerowanych etykiet według ustalonego wzoru;

etykiety zwrócone z opakowań uszkodzonych zarówno w pakowni, jak i w magazynie, powinny być przechowywane przez kierownika stałego nadzoru podatkowego do ostatecznego rozliczenia na końcu kampanii.

§ 3. 1. W celu umożliwienia wykonywania czynności kontrolnych (§ 2):

- 1) pracownikom służby szczególnego nadzoru podatkowego, niezależnie od uprawnień wynikających z przepisów o postępowaniu podatkowym, przysługują następujące uprawnienia:
- a) wstępu na wszystkie tereny i do wszelkich pomieszczeń w obrębie cukrowni oraz terenowych punktów odbioru buraków i magazynów (składnic) pozafabrycznych,
 - b) asystowania przy wszelkich czynnościach związanych z gospodarczą działalnością cukrowni,
 - c) wglądu do wszystkich urzędów ewidencyjnych, planów, sprawozdań oraz wszelkich innych nie mających charakteru tajnego akt i dokumentów, zarówno finansowo-księgowych, jak i produkcyjno-technologicznych, i sporządzania z nich odpisów i wyciągów,
 - d) żądania od dyrektora i pracowników cukrowni ustnych i pisemnych wyjaśnień,
 - e) występowania do dyrektora cukrowni z wnioskami zmierzającymi do zapobiegania zbędnym kosztom i stratom,
 - f) występowania do dyrektora cukrowni z wnioskami o zmianę pracownika, który w okresie trwania kampanii utrudnia wykonywanie czynności kontrolnych określonych w § 2 lub który dostrzegł różnic dwukrotnie w ciągu jednej kampanii do powstania różnic określonych w § 7,
 - g) uczestniczenia w każdej czynności, a także żądania powtórzenia, jeżeli to jest konieczne i możliwe, każdej czynności należącej do normalnych obowiązków pracowników cukrowni, w której wyniku uzyskuje się dane źródłowe o:
 - ilości i jakości odebranego surowca,
 - ilości i jakości surowca wprowadzonego do przerobu,
 - ilości i jakości soków i cukrzyca w toku produkcji,
 - ilości i jakości melasu i wysłódków, a także suszu buraczanego,
 - ilości i jakości cukru wyprodukowanego, zważonego, przekazywanego do magazynu, zmagazynowanego i wydawanego z magazynu,
 - wysokości strat cukru powstających w procesie produkcyjnym,
 a także każdej czynności mającej na celu ochronę mienia społecznego, w szczególności czynności należących do obowiązków pracowników pełniących służbę przy bramie i przy przejściu do odosobnionej części cukrowni,
 - h) w razie potrzeby wynikającej z ujawnienia faktu lub usiłowania popełnienia nadużyć na szkodę gospodarki narodowej, urzędowego zabezpieczenia wszelkich pomieszczeń i urzędów cukrowni, terenowych punktów odbioru buraków i magazynów (składnic) pozafabrycznych, a także mienia i wszelkich dokumentów i dowodów wiążących się z ujawnionym nadużyciem;
- 2) niezależnie od obowiązków spoczywających na wszystkich przedsiębiorstwach objętych szczególnym nadzorem podatkowym cukrownia obowiązana jest do:

- a) dostarczenia miejscowo właściwej komórce szczególnego nadzoru podatkowego najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem kampanii odpowiedniej ilości słujących do nalepiania na opakowania z cukrem kolejno numerowanych etykiet,
- b) wyznaczenia pracowników cukrowni do odczytywania wspólnie z pracownikiem szczególnego nadzoru podatkowego wskazań liczników wag automatycznych do buraków (krajanki),
- c) zawiadamiania kierownika placówki stałego nadzoru podatkowego o wszelkich zamierzonych czynnościach związanych ze sprawdzaniem rzetelności działania wagi automatycznej do buraków (krajanki), koniecznością jej wyłączenia z ruchu celem naprawy oraz z ustaleniem ilości przerobionych buraków w okresie wyłączenia wagi z ruchu,
- d) zorganizowania pracy pakowni w sposób gwarantujący sprawne i terminowe rozliczenie się osoby odpowiedzialnej za pracę pakowni z wydanych jej kolejno numerowanych etykiet — bezpośrednio po zakończeniu zmiany,
- e) zorganizowania pracy w magazynie w sposób gwarantujący udział magazyniera w comiesięcznym sprawdzaniu wspólnie z pracownikiem szczególnego nadzoru podatkowego zapasu cukru w magazynie,
- f) zorganizowania pracy komórek ustalających dane źródłowe (pkt 1 lit. g), a także pracy kontroli wewnętrznej, w sposób zabezpieczający możliwość wykonywania czynności wynikających z przepisu pkt 1 lit. g),
- g) zorganizowania kontroli nad ruchem osobowym i towarowym przy przejściu do odosobnionej części cukrowni i przy bramie,
- h) bezpłatnego dostarczenia do użytku służbowego pracowników szczególnego nadzoru podatkowego środków lokomocji na przejazdy między cukrownią a tymi punktami odbioru buraków, do których bezpośredni dojazd z cukrowni publicznymi środkami lokomocji nie jest możliwy.

2. Pracownikiem uprawnionym do występowania z wnioskami (ust. 1 pkt 1 lit. e) i f) i zgłoszeniami zapotrzebowania na środki lokomocji (ust. 1 pkt 2 lit. h) jest kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego w cukrowni. Pracownikowi temu powinny być zgłaszane dezyderaty cukrowni, dotyczące pracy służby szczególnego nadzoru podatkowego.

§ 4. 1. Cukrownie podlegają corocznemu urzędowemu sprawdzeniu przed rozpoczęciem procesów produkcyjnych. W tym celu cukrownia jest obowiązana corocznie złożyć wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej najpóźniej na 20 dni przed rozpoczęciem odbioru buraków zgłoszenie zawierające:

- 1) aktualnie znane lub przewidywane dane obrazujące:
 - a) wielkość plonującego arealu upraw buraka cukrowego, zakontraktowanego przez cukrownię,
 - b) plon buraków z hektara,
 - c) zawartość cukru w burakach w dniu rozpoczęcia ich krajania,
 - d) wielkość średniego kampanijnego dobowego przerobu buraków,
 - e) wysokość strat produkcyjnych cukru w przeliczeniu na buraki,
 - f) ilość cukru, jaka ma być w kampanii wyprodukowana,
 - g) czas trwania kampanii;
- 2) wykaz wszystkich punktów odbioru buraków z dokładnymi adresami i przewidywanymi terminami ich uruchomienia i likwidacji; zmiany w tym wykazie powinny być podawane do wiadomości kierownikowi placówki stałego nadzoru podatkowego w cukrowni;

- 3) wykaz pracowników cukrowni (imiona, nazwiska i spełniane funkcje) odpowiedzialnych za wywiązywanie się cukrowni z obowiązków przewidzianych w przepisach w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego oraz ogólnych zasad wykonywania tego nadzoru, a także z obowiązków wynikających z niniejszego zarządzenia, wraz z ich pisemnymi zobowiązaniami, że odpowiedzialność tę przyjmują,
- 4) opis zmian, jakie w porównaniu z kampanią minioną zaszły w pomieszczeniach i urządzeniach odosobnionej części cukrowni, a także zmian, jakie zająć mają w zbliżającej się kampanii zarówno na odcinku gospodarki surowcowej, jak i procesu produkcji, pakowania, ważenia, przekazywania z pakowni do magazynu i magazynowania cukru.

2. Równocześnie ze zgłoszeniem (ust. 1) cukrownia obowiązana jest przesłać wydziałom finansowym właściwym prezydentów wojewódzkich rad narodowych wyciąg z wykazu punktów odbioru buraków (ust. 1 pkt 2) obejmujący punkty odbioru leżące na terenie innych województw niż cukrownia.

3. Za wywiązywanie się cukrowni z obowiązków, których w zgłoszeniu (ust. 1 pkt 3) nie powierzono żadnemu z pracowników cukrowni, ponosi odpowiedzialność dyrektor cukrowni.

§ 5. 1. Komisja sprawdzenia powołana zgodnie z przepisami w sprawie wprowadzenia szczególnego nadzoru podatkowego oraz ogólnych zasad wykonywania tego nadzoru, po zapoznaniu się z treścią zgłoszenia, dla stwierdzenia, czy w cukrowni istnieją warunki do zorganizowania należytej kontroli, zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia, w obecności odpowiedzialnego pracownika cukrowni:

- 1) dokonuje szczegółowych oględzin pomieszczeń i urządzeń w obrębie cukrowni, w tym także przyfabrycznych punktów odbioru buraków, a gdy uzna to za celowe, także oględzin niektórych terenowych punktów odbioru buraków;
- 2) nakłada zabezpieczenia urzędowe (plomby, pieczęcie) na wagach automatycznych do buraków (krajanki) oraz na bramach, drzwiach, siatkach lub innych ogrodzeniach okien, otworów i przelotów w odosobnionej części cukrowni celem uniemożliwienia wyprowadzenia nie zaewidencjonowanych ilości cukru poza obręb zabezpieczonych pomieszczeń;
- 3) sporządza spis nałożonych zabezpieczeń.

2. Z czynności, o których mowa w ust. 1, powinien być spisany protokół, który po podpisaniu go przez członków komisji sprawdzenia i przedstawicieli cukrowni należy złożyć ze zgłoszeniem i wszystkimi jego załącznikami (§ 4 ust. 1) oraz spisem nałożonych zabezpieczeń. Powstałe w ten sposób akta sprawdzenia cukrowni podlegają oparowaniu przez kierownika wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej i powinny być w okresie kampanii przechowywane przez kierownika placówki stałego nadzoru podatkowego w cukrowni.

3. Prawo wglądu do akt sprawdzenia przysługuje nie tylko organom finansowym, ale także przedstawicielom cukrowni, w szczególności pracownikom kontroli wewnętrznej.

§ 6. Odosobnioną częścią cukrowni w rozumieniu przepisów zarządzenia są pomieszczenia, w których dokonuje się wirowania cukrzyc oraz suszenia, sortowania, pakowania, ważenia i przekazywania cukru do magazynu.

Rozdział 2.

Kontrola w zakresie gospodarki buraczanej.

§ 7. 1. Jeżeli podczas kontroli punktu odbioru buraków między wagą lub procentem zanieczyszczenia buraków, określonymi i zaewidencjonowanymi w pokwitowaniu dostarczo-

nych buraków lub karcie odbioru buraków, a wagą lub procentem zanieczyszczenia, ustalonymi w wyniku ponownego kontrolnego sprawdzenia, stwierdzone zostaną nieuzasadnione różnice, powodujące szkodę cukrowni lub plantatora, należy sporządzić krótki protokół, w którym należy podać:

- 1) adres kontrolowanego punktu odbioru buraków,
- 2) imię i nazwisko wagowego i procentmistrza,
- 3) datę i godzinę przeprowadzenia kontroli,
- 4) imię i nazwisko oraz adres plantatora, a jeżeli plantator nie odstawi buraków osobiście — imię i nazwisko osoby występującej w jego imieniu,
- 5) wagę brutto, i netto oraz tarę, a także procent zanieczyszczenia buraków:
 - a) zaewidencjonowane przez pracowników punktu odbioru,
 - b) ustalone w wyniku ponownego kontrolnego sprawdzenia,
- 6) wyjaśnienia wagowego lub procentmistrza.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, powinien być przesłany kierownikowi placówki stałego nadzoru podatkowego w cukrowni, do której należy kontrolowany punkt odbioru buraków.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przy kontroli transportu buraków przyjmowanych z terenowych punktów odbioru i z innych cukrowni.

Rozdział 3.

Kontrola w zakresie przerobu buraków, ustalania ilości wyprodukowanego cukru i jego magazynowania.

§ 8. 1. Czynności mogące spowodować zmianę wskazań wag automatycznych do buraków (krajanki), jak remonty, naprawy, wymiany części, regulowanie, tarowanie, sprawdzanie itp., w okresie trwania kampanii mogą być podejmowane tylko w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Za ilość buraków wprowadzonych do przerobu uważa się ilość wynikającą ze wskazań liczników wag automatycznych do buraków (krajanki).

3. W razie komisijnego stwierdzenia nieprawidłowego działania wagi automatycznej, wyrażającego się wykazywaniem uchybień przekraczających dopuszczalne dla danego typu wagi uchybienia obiegowe, cukrownia obowiązana jest zawiadomić o tym w ciągu 24 godzin właściwy dla niej obwodowy urząd jakości i miar, zgłaszając równocześnie wniosek o ponowne, możliwie spieszne wytarowanie i zalegalizowanie wagi.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 3, ilość buraków przerobionych od chwili stwierdzenia nieprawidłowego działania wagi automatycznej do czasu ponownego jej zalegalizowania ustala się komisyjnie w oparciu o wskazania liczników wagi skorygowane o stwierdzone uchybienia.

5. Za ilość buraków wprowadzonych do przerobu w okresie konieczności wyłączenia wagi automatycznej z ruchu uważa się ilość buraków ustaloną komisyjnie, zgodnie z wytycznymi Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego.

6. Stwierdzenie nieprawidłowego działania wagi automatycznej (ust. 3) oraz ustalenie ilości buraków wprowadzonych do przerobu w okresie nieprawidłowego jej działania (ust. 4) lub konieczności jej wyłączenia z ruchu (ust. 5) uważa się za komisyjne, jeżeli dokonane zostały przez komisję, w której skład wchodził co najmniej:

- 1) główny technolog lub upoważniony przez niego pracownik,
- 2) przedstawiciel działu surowcowego,
- 3) kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego w cukrowni lub upoważniony przez niego pracownik szczególnego nadzoru podatkowego.

7. Z komisyjnych czynności, o których mowa w ust. 3—5, spisuje się protokoły, stanowiące dokumenty źródłowe do prowadzonej przez cukrownię ewidencji ilości buraków wprowadzonych do przerobu.

§ 9. 1. Pracownik laboratorium cukrowni, dokonujący analiz laboratoryjnych związanych z kontrolą zawartości cukru w burakach (krajance), z wysokością oznaczonych strat produkcyjnych cukru i z jakością soków, cukrzyca, półproduktów oraz gotowego produktu, obowiązany jest do:

- 1) pobrania próby do analizy i przeprowadzenia analizy zgodnie z obowiązującymi przepisami kontroli fabrykacji cukru w cukrowniach i rafineriach,
- 2) rzetelnego zaewidencjonowania wyników analizy.

2. Kierownik laboratorium cukrowni odpowiada za prawidłowe działanie i rzetelne wskazania polarymetru. Do obowiązków jego należy sprawdzanie przynajmniej raz na 5 dni prawidłowości wskazań polarymetru, a jeżeliby zaszła potrzeba, również wyregulowanie polarymetru. Na dowód dopełnienia tego obowiązku kierownik laboratorium powinien zamieścić w dzienniku laboratoryjnym w kolumnie „Uwagi” wzmiankę, że polarymetr sprawdził oraz czy zachodziła czy też nie zachodziła potrzeba skorygowania wskazań.

3. Pozostali pracownicy laboratorium, a także pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego, nie mają prawa korygowania wskazań polarymetru.

4. Niedopełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowi naruszenie przepisów o szczególnym nadzorze podatkowym.

§ 10. 1. W pomieszczeniu przeznaczonym do pakowania i ważenia cukru powinna znajdować się zalegalizowana waga z niezbędnymi odważnikami służąca wyłącznie do przeprowadzania ważeń kontrolnych już zważonych opakowań z cukrem.

2. Przed rozpoczęciem pakowania i ważenia cukru należy uprzednio w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego ustalić tarę każdego rodzaju opakowania (worków, kartonów itp.). Jeżeli warunki pakowania cukru wymagają stosowania nadwagi na tzw. „ususzkę”, to jej wielkość powinna być odpowiednio ustalona komisyjnie.

3. Przed wydaniem z pakowni na każdym opakowaniu z cukrem lub na przymocowanej do opakowania etykiecie powinny być uwidocznione w sposób trwały oznaczenia określone w obowiązującej Polskiej Normie, a także kolejny numer każdego opakowania.

4. Od obowiązku numerowania każdego opakowania (ust. 3) może cukrownię zwolnić w wyjątkowych wypadkach (np. ze względu na wymagania eksportowe) wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej po uprzednim uzgodnieniu z dyrektcją przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi cukrownia, trybu kontroli i sposobu ustalania ilości wyprodukowanego cukru.

5. Sposób ustalania i ewidencjonowania ilości wyprodukowanego cukru w cukrowniach magazynujących cukier luzem (np. w silosach) określa, w zależności od lokalnych warunków, Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego w porozumieniu z wydziałem finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

6. Zważone w czasie pracy jednej zmiany pakowni, zamknięte i należycie oznaczone opakowania z cukrem (ust. 3) powinny być zapisane do dokumentu przychodowego (konsygnacji) i przekazane do magazynu w czasie tej samej zmiany. Jeżeli opakowania z cukrem przekazywane są do magazynu partiami, każda partia powinna być zapisana do konsygnacji przed rozpoczęciem jej przekazywania, natomiast w razie stosowania potokowego systemu przekaza-

zywania (transporterem) konsygnacja powinna być wypełniona najpóźniej z chwilą zakończenia danej zmiany.

7. Dokument przychodowy (konsygnację) należy wypełnić podając rodzaj cukru, numery opakowań, ilość opakowań, wagę netto cukru w poszczególnych opakowaniach oraz ogólną wagę netto cukru przekazywanego na podstawie danej konsygnacji do magazynu.

8. Dokumenty przychodowe (konsygnacje) powinny być zbroszurowane, ponumerowane i oparafowane przez głównego księgowego przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi cukrownia. W celu doprowadzenia do zgodności między numeracją opakowań z cukrem a ich faktyczną ilością przekazywaną do magazynu, należy na konsygnacji dodatkowo podać ilość już ponumerowanych, a uszkodzonych w pakowni opakowań.

9. Opakowania z cukrem przekazywane do magazynu systemem potokowym (transporterem) powinny być tak układane, aby etykieta z kolejnym numerem opakowania była w czasie transportu widoczna.

§ 11. 1. Połączenia (drzwi, otwory, przepusty) między pakownią a magazynem cukru, służące do przekazywania cukru z pakowni do magazynu, mogą być otwarte tylko na czas przekazywania do magazynu wważonych i należyście oznaczonych opakowań z cukrem. Połączenia te powinny być zamknięte na klucz lub na kłódkę przez brygadzystę pakowni na czas przerwy w przekazywaniu cukru do magazynu, a jeżeli przerwa ma trwać dłużej niż 3 godziny, podlegają ponadto urzędowemu zabezpieczeniu przez służbę szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Ruch osobowy przez połączenia, o których mowa w ust. 1, powinien być ograniczony do niezbędnych potrzeb. Z połączeń tych korzystać mogą jedynie:

- 1) pracownicy przewożący opakowania z cukrem do magazynu,
- 2) brygadzysta pakowni i magazynier magazynu cukru,
- 3) dyrektor cukrowni, główny inżynier, główny technolog, kierownik laboratorium i chemik zmianowy,
- 4) przeprowadzający kontrole pracownicy przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi cukrownia, oraz wykonujący swe czynności inspekcyjne i nadzorcze pracownicy jednostek nadrzędnych i innych organów kontrolnych,
- 5) pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego i kontrolujący ich pracownicy jednostek nadrzędnych.

3. Przejścia między pakownią a magazynem cukru przeznaczone dla ruchu osobowego w okresie pracy pakowni powinny być zamknięte na klucz lub na kłódkę przez brygadzystę pakowni, a po zakończeniu pracy pakowni podlegają ponadto urzędowemu zabezpieczeniu przez służbę szczególnego nadzoru podatkowego. Prawo korzystania z tych przejść, w czasie, gdy nie są one urzędowo zabezpieczone, przysługuje osobom wymienionym w ust. 2 pkt 2—5.

4. Obowiązek zawiadamiania pracowników szczególnego nadzoru podatkowego o tym, że przerwa (ust. 1) ma trwać dłużej niż 3 godziny, ciąży na brygadziście, który na danej zmianie sprawuje nadzór nad pracą w pakowni.

§ 12. 1. Cukier, który został przekazany z pakowni do magazynu, powinien być bezzwłocznie po otrzymaniu konsygnacji zapisany na przychód do księgi magazynowej. Odpowiedzialność za dopełnienie tego obowiązku ponosi magazynier. Księga magazynowa cukrowni ma być ponumerowana i oparafowana przez głównego księgowego przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi cukrownia.

2. W razie gdy ilość lub jakość cukru przyjętego przez magazyn nie zgadza się z danymi wynikającymi z konsygnacji, magazynier wstrzymuje się z dokonaniem zapisu w księdze magazynowej i zawiadamia o tym kierownika placówki stałego nadzoru podatkowego. Magazynier wraz z pracownikiem szczególnego nadzoru podatkowego i brygadzystą pa-

kowni, a w razie potrzeby także przy udziale głównego technologa, obowiązany jest wyjaśnić stwierdzoną rozbieżność i ostatecznie ustalić ilość lub jakość cukru podlegającego zapisaniu na przychód w magazynie. Jeżeli w wyniku ustaleń trzeba skorygować konsygnację, wówczas na jej odwrocie należy krótko podać przyczynę błędnego jej sporządzenia. Wyjaśnienie to powinno być podpisane przez brygadzystę pakowni, magazyniera i pracownika szczególnego nadzoru podatkowego oraz także innych pracowników, którzy w wyjaśnieniu rozbieżności brali udział. W takim wypadku również wszystkie pozostałe egzemplarze konsygnacji podlegają sprostowaniu.

3. W magazynie może być przechowywany tylko cukier oraz opakowania do cukru (worki, torby, kartony itp.).

4. W magazynie cukier powinien być tak ułożony w stertach i w takim porządku, aby sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności, a w szczególności aby ułożenie napełnionych opakowań wewnątrz stert było takie samo, na jakie wskazuje zewnętrzny ich układ.

5. Każda sterta powinna być zaopatrzona w tabliczkę z uwidocznieniem ilości opakowań cukru.

6. Jeżeli w magazynie cukrowni obok cukru nie opodatkowanego jest przechowywany także cukier uprzednio opodatkowany, zapas cukru opodatkowanego powinien być przechowywany w odrębnych stertach i odpowiednio oznaczony (ust. 5). Na wyjątki od tej zasady może w uzasadnionych wypadkach wyrazić zgodę wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej.

7. Gospodarka cukrem z opakowań uszkodzonych w magazynie powinna być prowadzona zgodnie z obowiązującymi zarządzeniami wydanymi przez Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego. Nieprzestrzeganie przez magazyniera tych zarządzeń traktuje się jako naruszenie przepisów o szczególnym nadzorze podatkowym.

8. Opakowania z cukrem czystym odzyskanym z opakowań uszkodzonych i ponownie zapakowanych w magazynie powinny być oznaczone tak samo jak opakowania z cukrem wychodzące z pakowni (§ 10 ust. 3). W związku z tym magazynier ma obowiązek wyciąć etykiety z kolejnym numerem ze wszystkich uszkodzonych opakowań i zwrócić je kierownikowi placówki stałego nadzoru podatkowego i pobrać od niego odpowiednią ilość etykiet dla oznaczenia opakowań z cukrem zapakowanych w magazynie.

9. Jeżeli na skutek przepełnienia magazynu cukier jest przechowywany także w innych pomieszczeniach w obrębie cukrowni, do pomieszczeń tych stosuje się przepisy ust. 1—8.

§ 13. 1. Półfabrykaty i odpadki cukru powinny być przechowywane w workach lub odpowiednich zasiekach, w sposób pozwalający na obliczenie ich ilości.

2. Melas powinien być składowany w przeznaczonych do tego celu melaśnikach. W razie konieczności składowania go w dołach lub splawach zezwolenie musi wydać dyrektor przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi cukrownia.

§ 14. Cukier zważony i wpisany do ksiąg magazynowych może być wzięty do ponownego przerobu wyłącznie w obecności pracownika stałego nadzoru podatkowego. Cukier z bieżącej kampanii skierowany do ponownego przerobu zmniejsza wielkość produkcji i w związku z tym powinien być w księdze magazynowej zapisany na rozchód przy pomocy zapisu czerwonego po stronie przychodu.

Rozdział 4.

Wywóz cukru.

§ 15. 1. Do wywozu może być brany jedynie cukier z magazynu uprzednio zapisany na przychód. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych koniecznością wywiązania się cukrowni z nagłych terminowych zleceń, na wniosek dyrektora cukrowni lub w jego zastępstwie głównego

inżyniera, kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego może wyrazić zgodę na wywóz cukru bezpośrednio z pakowni, jeżeli zachowane zostaną następujące wymagania:

- 1) fakt możliwości skrócenia w ten sposób czasu załadunku cukrem środków transportowych jest dostatecznie oczywisty,
- 2) warunki lokalowe pakowni pozwalają na wyraźne rozgraniczenie opakowań z cukrem przeznaczonym do wywozu od opakowań z cukrem, które równocześnie przekazywane są do magazynu,
- 3) wywóz cukru nadzorowany będzie przez magazyniera albo innego wyznaczonego przez niego pracownika.

2. Jeżeli warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może być dochowany, kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego może się zgodzić na bezpośredni wywóz cukru z pakowni tylko wtedy, jeżeli na czas wywozu przekazywane cukru do magazynu zostanie przerwane.

3. Na czas wywozu cukru bezpośrednio z pakowni kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego zarządza sprawowanie nad pakownią nieprzerwanej kontroli przez pracownika szczególnego nadzoru podatkowego. Pracownik ten może zażądać przerwania wywozu, jeżeli stwierdzi, że wymagania, o których mowa w ust. 1 i 2, nie są zachowane.

4. Bezpośrednio po zakończeniu załadunku cukru przepust, przez który cukier z pakowni wydawano, powinien być zamknięty i przez pracownika szczególnego nadzoru podatkowego ponownie urzędowo zabezpieczony.

5. Cała ilość cukru, który ma być wywieziony bezpośrednio z pakowni, powinna być zapisana do konsygnacji przed rozpoczęciem wywozu.

6. Po zakończeniu załadunku magazynier lub zastępujący go przy wywozie pracownik sprawdza zgodność danych konsygnacji ze stanem faktycznym stwierdzonym w załadowanych środkach transportowych i bezzwłocznie zapisuje wywiezioną ilość cukru na przychód i na rozchód w księżce magazynowej przychodu i rozchodu cukru.

7. Jeżeli stwierdzony stan faktyczny nie zgadza się z danymi konsygnacji, stosuje się tryb postępowania przewidziany w § 12 ust. 2.

Rozdział 5.

Sprawdzanie zapasów cukru.

§ 16. 1. Pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego są obowiązani do przeprowadzania w cukrowniach obrachunków zapasów cukru w terminach określonych w § 2 ust. 1 pkt 4 lit. a) i mogą takie obrachunki przeprowadzać również w terminach dowolnych.

2. Stwierdzony w wyniku przeprowadzonego obrachunku ubytek cukru przekraczający wskaźnik dopuszczalnych ubytków naturalnych podlega opodatkowaniu w wysokości i w terminie określonych w przepisach o podatku obrotowym.

3. Wyniki badania zapasów cukru powinny być ujęte w odrębnym protokole podpisanym przez przedstawiciela cukrowni i kontrolującego.

§ 17. Przepisy § 16 mają zastosowanie również do zapasów cukru nie opodatkowanego magazynowanego poza cukrownią, z tą różnicą, że pracownicy szczególnego nadzoru podatkowego nie mają obowiązku przeprowadzania obrachunków miesięcznych w okresie trwania kampanii.

§ 18. 1. Po zakończeniu ruchu cukrowni stały nadzór podatkowy wspólnie z wyznaczonym przez dyrektora cukrowni pracownikiem powinien dokonać szczegółowego obrachunku zapasów cukru gotowego, półproduktów i odpadów. Wyniki tego obrachunku, prócz wpisu w księżce magazynowej, powinny być ujęte odpowiednim protokołem, którego jeden egzemplarz otrzymuje cukrownia, a drugi wydział finansowy przyzdyum powiatowej rady narodowej.

2. Po przeprowadzeniu obrachunku zapasów, o którym mowa w ust. 1, stały nadzór nad cukrownią znosi się, a szczególny nadzór podatkowy w przemyśle cukrowniczym wykonywany jest tylko drogą okresowych i doraźnych kontroli, obejmujących wszystkie lub niektóre czynności wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 4 i 5.

§ 19. 1. Jeżeli dokładne ustalenie zapasów, o którym mowa w § 18, okaże się niemożliwe, a zachodzi podejrzenie, że faktyczna ilość cukru znajdującego się w magazynie jest niezgodna ze stanem wynikającym z księgi magazynowej przychodu i rozchodu cukru, magazyn cukru podlega natychmiast — na razie tymczasowemu — urzędowemu zabezpieczeniu na podstawie pisemnej decyzji kierownika placówki stałego nadzoru podatkowego, której jeden egzemplarz powinien być doręczony dyrektorowi cukrowni.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, kierownik placówki stałego nadzoru podatkowego wyznacza jednego z pracowników stałego nadzoru podatkowego do sprawowania stałego nadzoru nad magazynem, a protokół z obrachunku (§ 18) wraz z wszelkimi materiałami mogącymi posłużyć do podjęcia decyzji bezzwłocznie przekazuje za pośrednictwem wydziału finansowego przyzdyum powiatowej rady narodowej wydziałowi finansowemu przyzdyum wojewódzkiej rady narodowej, który po zbadaniu sprawy wydaje decyzję w sprawie utrzymania względnie zaprzestania stałego nadzoru nad magazynem.

3. W okresie sprawowania stałego nadzoru nad magazynem cukru wstęp do magazynu i wywóz cukru z magazynu mogą się odbywać tylko w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego.

Rozdział 6.

Przepisy końcowe.

§ 20. Przepisy zarządzenia dotyczące:

- 1) wydziałów finansowych przyzdyum wojewódzkich rad narodowych — stosuje się odpowiednio do wydziałów finansowych przyzdyum rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) wydziałów finansowych przyzdyum powiatowych rad narodowych — stosuje się odpowiednio do wydziałów finansowych przyzdyum miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

§ 21. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 września 1957 r. w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w przemyśle cukrowniczym (Monitor Polski z 1957 r. Nr 80, poz. 483 i z 1958 r. Nr 86, poz. 487).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: S. Majewski

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 sierpnia 1968 r.

w sprawie specjalnego leczenia, przeszkolenia oraz usprawnienia w ośrodkach rehabilitacji osób pobierających renty inwalidzkie.

Na podstawie art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracow-

ników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6), art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym